

o sobě nerozhodna. Rovněž nerozhodno jest, že zboží, pro něž sporná známka jest určena, vyrábí se nikoli v Holštýně, nýbrž v Sasku, neboť jest mimo veškeru pochybnost, že ze zákazu registračního nelze vyjímatí známky udávající místo původu zboží nesprávně.

Se zřetelem k těmto úvahám neshledal nss, že by žal. úřad, dospěv k úsudku, že známka »Holsatia«, obsahující jediné slovo, jež nesporně je novolatinským názvem Holštýna, může býti pojmána jako označení místa původu a prohlásiv v důsledku toho známku tu za nezpůsobilou k zápisu po rozumu § 1 známk. nov., byl porušil zásady správního řízení nebo materiální předpisy práva známkového a zamítl proto stížnost jako neodůvodněnou.

Č. 1381.

Koncesované živnosti: Posouzení »místní potřeby«, rozhodné pro udělení koncese hostinské a výčepnické podle § 18 živn. ř.

(Nález ze dne 27. května 1922 č. 7417.)

Věc: Pavel P. ve V. (adv. Dr. L. Fořt z Prahy) proti zemské správě politické v Praze stran koncese k výčepu pálených lihových nápojů.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím byla v pořadu instancí zamítnuta stížnost st-lova za udělení koncese k výčepu lihovin v domě čp. — ve V. na základě ustanovení § 18 živn. řádu, jelikož potřeba obyvatelstva ve V. žádané hostinské a výčepní živnosti nevyžaduje.

Stížnost proti tomuto rozhodnutí podanou neshledal nss důvodnou.

Jak ze správních spisů vysvítá, založil úřad I. stolice svůj úsudek, že místní potřeba udělení žádané koncese nevyžaduje, především na skutečnosti, že obec V. má něco přes 1000 obyvatel a že je tam 9 hostinských koncesí.

Politickému úřadu sluší také přiznati znalost místních poměrů dopravních, hospodářských i sociálních, jež jsou pro posouzení místní potřeby závažny. Se zřetelem k tomu neshledal nss, že by žal. úřad opíraje se o uvedené skutečnosti, jakož i o místní znalost úřadu I. stolice a dospěv k úsudku, že místní potřeba udělení koncese st-li nevyžaduje, nebyl měl pro tento úsudek dostatečného podkladu anebo že by řízení v tomto směru vyžadovalo nějakého doplnění.

Dovolává-li se st-l toho, že ani obec ani živnostenské společenstvo proti udělení koncese námitek nečinilo, jest k tomu podotknouti, že úřad jest oprávněn otázku místní potřeby posuzovati samostatně, aniž je při tom vázán na vyjádření obce nebo společenstva. Nemohl proto námitku vadnosti řízení uznati za důvodnou.

Poukazuje-li stížnost na to, že v domě č. — ve V. stejná koncese již dříve byla prováděna, takže by udělením koncese st-li nenastalo rozmnožení dosavadního počtu živností hostinských, jest k tomu podotknouti, že po rozumu § 18 živn. řádu jest úřad živnostenský oprávněn i povinen, vyřizuje žádost o udělení koncese podle § 16 živn. řádu, v každém případě zkoumati, je-li udělení žádané koncese místní potřebou odůvodněno, tudíž i v takovém případě, kdyby udělením této koncese efektivní rozmnožení koncesí nenastalo.

Stížnost dovolává se také toho, že se v domku č. — ve V. od ne- paměti lihoviny vyráběly i prodávaly a že v pozemkových knihách také domek ten jest tak zapsán. Jestliže tímto tvrzením chtěl snad st-1 vznésti nárok na uznání, že živnost výčepu lihovin jest na domku č. — ve V. radikována, jest k tomu poznámení, že uznání takového nároku musil by se domáhati způsobem upraveným v min. nař. ze dne 31. října 1856 č. 204 ř. z. Nař. rozhodnutím otázka reální (radikované) povahy živnosti výčepnické na domě č. — ve V. řešena nebyla a nemůže tudíž ani nss po rozumu §§ 2 a 6 zák. ze dne 22. října 1875 otázku tuto činiti předmětem své kognice.

Z důvodů svrchu uvedených bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 1382.

Zdravotnictví: I. Lze v republice čsl. zakázati prodej farmaceutických specialit, vyráběných ve Vídni, jichž prodej byl před převratem na území býv. Rakouska bez závady připuštěn? — II. Otázka, zda v konkrétním případě označení lékárnického přípravku je ve shodě s jeho působivostí, jest otázkou odborného hodnocení, tedy skutkovou po rozumu § 6 zák. o ss. — Není předpisu, který by ukládal úřadu, aby sděloval straně vyjádření odborných korporací a jiné základy, na nichž založil své odborné hodnocení zjištěných fakt.

(Nález ze dne 27. května 1922 č. 7530.)

V ě c: Mg. Ph. Josef F. v Praze (adv. Dr. G. Freund z Prahy) proti ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v Praze (min. rada Dr. K. Guth) stran prodeje lékárnických přípravků.

V ý r o k: Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.

D ů v o d y: St-1 ohlásil podáním ze dne 16. března 1921 magistrátu hlavního města Prahy prodej (hlavní sklad) farmaceutických specialit »fersanové pastilky s jodem« a »fersanové pastilky s bromem«, jež vyrábí firma »Fersan-Werke, společnost s r. o.« ve Vídni. Žal. úřad, vyžádav si od svého ústavu pro zkoumání léků rozbor předložených vzorků a posudek o nich, jakož i vyslechnuv státní zdravotní radu, nepovolil výrobu a všeobecný prodej zmíněných přípravků.

O stížnostech proti tomu podaných uvážil nss toto:

Především bylo ve stížnostech namítáno a také zástupce st-lův při veřejném ústním líčení vytkl, že žal. ministerstvo nebylo oprávněno vydati zákaz toho obsahu, jak jest vyjádřen v nař. rozhodnutích, a tvrdil, že přípravky byly připuštěny před státním převratem k všeobecnému prodeji, že jsou po mnoho let v lékárnách prodávány a že rozhodnutí takto zasahují do nabytých práv.

Nss nemohl uznati tyto námítky důvodnými již proto, že st-1, ohlásiv po rozumu 6. bodu min. nař. ze dne 16. dubna 1901 č. 40 ř. z. převzetí těchto farmaceutických přípravků do prodeje, submittoval na stanovisko, na něž se postavilo ministerstvo veřejného zdravotnictví výnosem ze dne 10. května 1920 č. 7678/I, jímž byli lékárníci upozorněni, že mají ohlásiti politickému úřadu I. stolice prodej těch lékárnických přípravků, jež se